

OVERWEGING	DOE MIJ BINNEN GAAN...
DATUM	25 augustus 2019
VOORGANGER	Corinne van Nistelrooij
EERSTE LEZING	Uit het boek Jesaja 66, 18 – 20
EVANGELIE	In de woorden van Lucas 13, 22 – 30

Overweging

U heeft het misschien wel eens mee gemaakt; iemand die tijdens een ruzie boos weg loopt, de vreselijkste dingen roept en vervolgens keihard de deur achter zich dicht gooit. Het is een resoluut gebaar en laat zien: met jou wil ik nu even niets meer te maken hebben! Je hebt me te diep geraakt!

Verwoede pogingen om op zo'n moment contact te maken met degene die boos is, halen niets uit.

Praten, argumenteren, soebatten, bidden en smeken, het is op dát moment allemaal weinig vruchtbaar. Blijkbaar is er een grens overschreden.

“Zijn er maar weinigen Heer, die gered worden?”, wordt er door iemand gevraagd, in de lezing van vandaag. Iemand, dat kan dus iedereen zijn.

Waar komt die vraag vandaan?

Zijn het maar zo weinigen die met Jezus mee willen trekken? Die hem écht willen en kunnen volgen?

Als het gaat om meegaan naar plekken waar klappen vallen, (Jeruzalem) als het gaat om de kastanjes uit het hete vuur te halen, dan deinzen we allemaal gemakkelijk terug. Leven met gerechtigheid hoog in het vaandel, ja dat horen de volgelingen van Jezus keer op keer en ze gelóven er ook in. Daarom hebben ze zich bekeerd tot het christendom, hebben ze zich laten dopen. Maar Jezus punt is: léven ze ook als een rechtvaardige?

En om dat te verduidelijken laat Jezus in zijn verhaal de heer des huizes de deur dicht gooien voor hen die het er bij laten zitten. Want Jezus weet: de traditie waar het om gaat heeft alles te doen met gerechtigheid. Als Zijn hoorders in de relaties die ze aangaan, - met God, met de samenleving, met de medemens, met de natuur- zich niet afvragen of het de relaties ten góede komt, dan horen ze niet langer in Zijn huis van vrede. Zijn visie op ‘leven met God’ is heel radicaal. En het is niet voor niets dat Hij in de gelijkenis de heer laat uitroepen: ‘Ga weg allemaal, als je onrecht bedrijft’.

Het beroep op een gezamenlijk verleden of een goede band, blijkt niet helpend, ook al heb je samen gegeten en gedronken, dan is dat nog geen garantie voor de toekomst.

Als de wereld er niet beter van wordt, hebben wij blijkbaar geen reden van bestaan, als mens niet, als gezin niet, als kerk niet. Wij zijn bedoeld om smaak te geven aan het leven, om alle duisternis uit het leven te weren.

'God is licht', zeggen mensen soms. Of: 'God is energie', 'God is schepping'. Waarschijnlijk kunnen we het hen wel na zeggen. Maar moeten we na het lezen van het evangelie van vandaag niet als eerste zeggen: God is gerechtigheid? Niet: God wil gerechtigheid, maar God *is* gerechtigheid.

De boosheid van de heer des huizes is enorm. Iemand die boos is wil erkenning voor zijn boosheid, als hij of zij dat niet krijgt, zal hij zich nog meer opblazen, dus *nóg* bozer worden. Dat zien we hier ook gebeuren. Het is Jezus blijkbaar ernst en de deur blijft dan ook potdicht. Jezus pakt dus flink uit tegen zijn luisteraars. Zij zijn blijkbaar hoorders gebleven, toeschouwers kennelijk, zijn geen deelnemers geworden aan het verhaal van God met de mensen. Jezus noemt het een smalle deur waar we door moeten. En velen slagen er niet in daar doorheen te komen.

En dan sta je buiten de kring van liefde en blijf je buiten, beschaamd met lege handen en word je ook nog es flink terecht gewezen. Je had toch een goede wil? Je was toch vast van plan het goede te doen?

Wat gebeurt er toch met ons mensen als we de kerk verlaten en we het volle leven weer instappen?

Wat gebeurt er als er aan ons getrokken wordt, of als onze aandacht gevraagd wordt voor zaken die ons niet goed uitkomen of die we liever ontwijken?

Ik neem u even mee naar Chartres in Frankrijk. In juni waren we met een groep van hier naar de kathedraal daar en we liepen het labyrint. Een labyrint is een soort spiraal op de vloer, een gebaande weg die je volgt, tot je bij het middelpunt tot stilstand komt en de genade je toevalt. Een labyrint is geen doolhof. In een doolhof kun je verdwalen als je op de tweesprong het verkeerde pad kiest.

In een labyrint is er maar één pad. Je maakt wel een omweg, maar verdwaalt niet. Dus geen doodlopende wegen, maar een smal gebaand pad.

Die weg te gaan was voor de pelgrims een helende ervaring. Een weg te gaan die voorbereid was, waar je niet afgeleid werd, waar je je eigen leven kon overdenken, kon zijn zoals je ten diepste wil zijn. Waar je de stilte kon laten stromen en je uiteindelijk opgenomen weet in Gods genade. Het was in feite een bedevaart in een bedevaart.

Maar het echte leven, tja dat is heel wat anders. Veel ingewikkelder! Want staan we in zekere zin niet allemaal op bepaalde momenten voor gesloten deuren?

Kunnen we niet verder, worden we beperkt door omstandigheden, door de situatie waarin we verzeild zijn geraakt, door de beperkingen waarmee we moeten omgaan. Of we oordelen over onszelf en over anderen. En hoe geven we in die situatie de gerechtigheid een kans?

Misschien door ons leven te lopen zoals in een labyrint en waar we 'gerechtigheid' tot onze leidraad maken. Wellicht helpt ons dat als we afdwalen. Om zó steeds opnieuw de band tussen goedheid en geloven vorm te kunnen geven. Want concrete inzet voor medemensen, voor de wereld, maar ook voor onszelf blijkt hét wezenlijke onderdeel van een gelovig leven.

Dus de vraag is:

proberen we een volgeling van Jezus te zijn op onze eigen voorwaarden? Op de manier waarop wij het willen, die wij kiezen? Of zijn we bereid om het doen volgens voorwaarden die we niet zelf gekozen hebben? Volgens voorwaarden van anderen? Volgens Gods voorwaarden?

God vraagt geen gerechtigheid, God is gerechtigheid, zei ik daarnet. Op die manier kan Hij in concrete mensen pas echt een gezicht krijgen. Als het onze handen zijn die mensen pijn doen, zal Gods beeld daardoor beschadigd raken. Maar het kunnen ook onze handen zijn die God voelbaar nabij brengen, die een deur voor mensen op een kier zetten.

Als we dat toch es voor elkaar zouden kunnen betekenen!

Als we dat pad toch es zouden kunnen lopen....

